

mellem Udførligheden af Forhandlingerne og Deeltagelsen fra Medlemmernes Side i disse ved 3die Behandling med Hensyn til den hele omhandlede Række af Paragraffer, der ere af et saa vigtigt Indhold, ogsaa med Hensyn til mange andre enkelte Smaapuncter. Når afgjordes det hele, det ene ved Siden af det Andet, i det Afstemme. Der er et andet Parti af Lovforslaget, for hvilket jeg allerede har ydet det allerede Finansminister min Aierkjendelse med Hensyn til den Form, hvort det forelaa det oprindelige Udskast, men som er blevet forvækket i det andet Thing, jeg siger dette rent ud: Det er jo ikke her i Tale om nogen Forværing; men man kan tage fejl, og jeg tror rigtignok at kunde sige, at Fleertallet i det andet Thing har taget fejl. Der er vel indtil en vis Grad kommet et Compromis istand i saa Henseende mellem Finansministeren og det andet Thing, men dette Compromis mangler saare Meget i at være tilfredsstillende. Jeg vilde briske, at det kom et alvorligt Forslag fra Regjeringens Side, jeg skulde da af al Magt stotte det, om at ophæve al anden Rang end den, der bestod i en simpel Bestemmelse om, hvilke Embedsmænd der under Sammentræf og Sammenhandlen skulde gaae fremfor andre. Men vort Rangvæsen er desværre nu engang vort saaledes sammen med vor hele Forfatning, at det ikke kan vngjøres, saa let og med Let. Den høitærede Finansminister har det skal jeg ogsaa fremhæve, for det Første seet, at det var Noget her, der paa en vis Maade kunde berøre det kongelige Prærogativ, og han har altsaa faaet fastsat, at medens Embedsmænd ikke skulle kunne faae nogen anden Rang udover deres Embedsrank, kunne de dog faae Hofrang, Herregud, man kan altsaa her efter ikke blive Conferentsraad, men i Kammerherre kan man nok blive. Dette er dog virkelig næsten barnagtigt. Bestemmelsen herom vil maagsee, have til Folge, at Folk som ellers ifølge deres borgerlige Extractton vilde nedstemme, deres høitærede Ambition, til at blive Statsraad eller Conferentsraad, her efter vilde lade den stige til at blive Kammerherre. Dernæst er det blevet fastsat, at Embedsmænd

dene dog maae modtage den Rang, som følger af Ordensdecorationer. Der er nu kun det Ordensdecorations her i Danmark, der giver en særegen Rang. (Sæmmer: Jo, id. Sa, ganske vist giver Olepæntordenen ogsaa en vis Rang, men den behøver jeg dog vel neppe at tage Hensyn til.) Decorationen som Storbror af Dannebrog giver en vis Rang — jeg solev det personlig, thi jeg betaler 70 Rd. for den Rangskat, foruden 20 Rd. til Ordenscapitet, altsaa ialt 90 Rd., for at den Gæst og Hans Majestæt skal nu vel ikke kunne opnåve Embedsmændene til Conferentsraad, men derimod vel, foruden til Kammerherre, til Storbror af Dannebrog. Dette er dog noget flrekket. Men den høitærede Finansminister har endvidere ganske rigtigt — ogsaa det bør jeg fremhæve — havt Det for, hvad der er det Bæsentligste, nemlig at Rangordenen ikke uden Bivære kan ophæves, uden at give ind i Ting der ere af stor Bigtghed for Embedsmændene. Vil have mange delgørende Stifter, først de saakaldte adelige Klubber, men dernæst ogsaa andre, ganske uborgelige Stifter, der kræve en vis Rang, for at man skal kunne komme til at nyde Godt af dem. For at faae sin Datter indskreven i Bømmetofte Kloster — til Dalls hører der ægte dansk Adels, hvad der dog ikke allestider nok er blevet overholdt — maa man have Rang i 3die Klasse. For at faae Afgang til andre Stifter, er det berømt f. Ex. nok at være Justitsraad. Vi have f. Ex. det saakaldte Hærbøe Friekloster her i Kjøbenhavn, som man kun kan komme ind i, naar man er Gæst efter en Justitsraad eller efter en Major. Det er sandelig, efter at enhver Pensioneret for Embedsmændenes Børn er bleven ophævet, ingenlunde noget lidet Godde, naar en Mand i dette Tid kan faae sin Datter indskreven i et saadan Stiftelse, og naar man ved Siden deraf tager Hensyn til de Billaar, som Embedsmændene nu i det hele taget have, da er det let Godde, som man ikke saaledes bør opgives. Jeg skal dog for mit personlige Bedømmende bemærke, at jeg ikke har benyttet det, fordi mine Børn, da jeg fik Rang som Statsraad, vare for gamle til, at det kunde lønne sig at lade dem indskrive.